
Prædiken til Juledag

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Juledag	4
Juledag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Juledag

Juledag

Prædikedag Juledag

Prædikedato 25. december 1925

Prædiketekst Johannes 1,1-14

Prædikested Vedersø Kirke ?

Prædiken ID P251225-01

Kilde KMF-nr. 12.11.06

Juledag 1925

Naar Johs. i sit Ev. siger: Vi saa hans Herlighed, og naar det i det rigtige Juleev. hedder: Fred paa Jorden, i Menneskene Velbehag, er den samme Tanke udtrykt, den Tanke: Os er i Dag en Frelser født. Hvad Kongerne havde som en gammel Overlevering hos sig, at en Storkonge skulde fødes, naar de saa hans Stjerne i Øster, og hvad de rettede sig efter, da de saa "hans" Stjerne, det er det samme, som Hyrderne oplevede sig til Troen paa i Englelyset hin Julenat, da Juleevangeliet blev til: Frygt ikke. Der er da ikke et Menn. kommen i Guds Hus i Dag, uden at det lyder til ham — det lyder til dig og til dig og til mig: I skal ikke frygte. Hvorfor ikke? Nej, thi eder er en Frelser født. Ogsaa i vor gamle vestjydske Kirke skal det siges i Dag: Frygt ikke; os er en Frelser født.

En Frelser — en Frelser fra hvad? Altsaa fra alt det, der kan faa os til at frygte, kort sagt fra alt ondt. Er det da sandt, at Løven græsser ved Siden af Lammet, at efter X's Fødsel er Sygdom og Synd og Sorg ikke mere? Nej, det er ikke sandt. I ved det allesammen, at Frygten gaar lyslevende rundt iblandt os — — — der er vel ikke en af os, der er herinde, som ikke, naar han tænker sig om, indrømmer, at han har sit at være bange for.

Hvad saa da? Hvordan er han da vor Frelser? Er det saadan at forstaa, at han har forsonet Guds Vrede og frelst os fra Helvede, saa at naar vi engang dør, da kommer vi i Himlen og bliver evigt salige, fordi X' lod sig føde Julenat?

Nej, heller ikke saadan er det — retteligt forstaaet. Naar vi kalder Jesus for vor Frelser, er han ikke blot den, der vil frelse os engang i Fremtiden, ikke blot den, der har frelst os engang i Fremtiden — — men den, der frelser os daglig. Ved hans daglige Frelse tænker jeg paa alt det, troende Menn. vinder, naar de retter deres stille Tanker mod Gud, i en Bøn, i en Salmetone, i et Suk.

Sygdom og Synd og Sorg — det er til som før. Men før var Mennesket disse Tings Træl, ved Jesus, ved Troen bliver Menn. disse Tings Herre. Den i Alvor troende er den, der smiler, nej, det er for store Ord — er den, der prøver at smile, naar det gaar haardt til, og den, der ikke glemmer at takke, naar Solen skinner. Thi for at Jesus skal være vor Frelser fra alt ondt, er det ikke nok, at han fødtes d. 25 Dec. Aar 0 — han maa genfødes i Menneskers Hjerte. Dér hvor det sker, hvor Menn. giver ham deres Juletanker og deres foldede Hænder, der viser han sig som Frelser — og alt hvad Djævelen og Verden og hvad ved jeg, truer med kan ikke vriste saadanne Menn. Lykken af Hænde.

Spørg saa mig: Er du lykkelig da, du, der prædiker — for er du det ikke, hvorfor skulde vi saa ville ligne dig. Jeg er ærlig. Jeg svarer: Nej. Jeg er ikke lykkelig, ikke saa lykkelig, som jeg ved jeg burde være. Men det er sandelig ikke Jesu Skyld — det er min egen — det er fordi min Tro er for svag, for sølle, for tynd. Og hvis du ikke faar den signede Jul, du burde have, så er det sandt for Dyden, atter ikke Jesu Skyld, men din egen. Du nøjes med en Vanejulekirkegang, du slaar dig til Ro med ydre Ting — du er egentlig et stakkels Menneske, der nøjes med Fattigdom, naar Gud byder dig Rigdom. Gud give nogle af jer at komme ud over det Stade, at I maa fejre Julen med virkelig Bøn i jert Hjerte, virkelig Kirkegang — Da skal I se hans Herlighed og opnaa en virkelig glædelig Jul. Det vil jeg ønske jer i Jesu Navn.